

TRACTATUS QUINTUS

DE CHRISTI FLAGELLATIONE ET SPINEÆ CORONÆ IN CAPUT EJUS POENISSIMA IMPRESSIONE

DISCURSUS I.

SALVATORIS NOSTRI IN PRÆTORIO PILATI ET MONTE CALVARIÆ NUDITAS, VARIOQUE ILLIUS MYSTERIA CONSIDERANTUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Denudatio Christi fuit maximum ipsius tormentum. Revelationes de Christi denudatione. — 2. Christus majorem dolorem perceperit ex sua denudatione, quam durissima flagellatione. Denudatio est probrosum ignominia. — 3. Producitur ultimum argumentum probrose nuditatis Christi. — 3. Flamma in fornace Babylonica mitius egit cum tribus pueris, quam Judæi cum Christo. — 4. Christus sua denudationem solvit nuditatem Adæ culpam illius in se suscipiens. — 5. In V. L. Christi denudationem præfigurarent Noe nudatus in tabernaculo. Joseph a fratribus ueste spoliatus. — 6. Afferuntur variae, pulchrae et devote nuditatis Christi rationes. — 7. Christum in cruce pendente vehementer puduit suæ nuditati Pag. 243

DISCURSUS II.

INQUA ET CRUDELIS FUIT PILATI ERGA CHRISTUM COMPASSIO, DUM, UT IPSUM A MORTE LIBERARET, EUM FLAGELLARI PRÆCEPIT. UBI QUANTAM HÆC FLAGELLATIO PFRONDE ADEO DIGNÆ IGNOMINIAM INTULERIT, PARITER EXPENDITUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Pilati erga Christum prætensa compassio transit in atrocissimum flagellationis supplicium. — 2. Compassionem Pilati cœcam fuisse et iniquam probatur similitudine. — 3. Per Christi flagellationem incepit Pilatus declinare a justitia. Alia flagellationis ratio. — 4. Flagellatio Christi injusta fuit tam quoad leges Judeorum, quam Romanorum. — 5. Quod Christus permiserit se quasi vile mancipium flagellis cedi, fuit actus valde heroicus. — 6. Christus ex spontanea voluntate admisit flagella. Angeli ex spectaculo flagellationis obtupescunt. Flagella Christo inficta, nobis debebantur. 249

DISCURSUS III.

DE COLUMNA CUI CHRISTUS ALLIGATUS FUIT, DEQUE ATROCI FLAGELLATIONIS SUE SUPPLICIO.

IDEA SERMONIS. — 1. Non tam Pilatus, quam Christus semetipsum tradidit et columnæ applicuit ad flagellandum. Allusio columnæ qua educti fuerunt filii Israel de Egypto, ad columnam flagellationis Christi. — 2. Rationes unde colligi possit summa atrocitas hujus flagellationis. — 3. Describuntur flagella trilicia quibus Christus fuit flagellatus. — 4. Christus flagellatus fuit usque ad denudationem. Summa clementia alligatus fuit ad columnam. Nihil in Christo illæsum permansit, nisi labia et lingua et quare. — 5. Continuata crudelitas flagellationis. — 6. Exempla diversorum Sanctorum flagellationi Christi devotorum, illamque imitantium. 253

TRACTATUS QUINTUS

DE CHRISTI FLAGELLATIONE ET SPINEÆ CORONÆ IN CAPUT EJUS POENISSIMA IMPRESSIONE

DISCURSUS IV.

VARIE ADDUCUNTUR CONSIDERATIONES ET MORALITATES, QUÆ EX CHRISTI FLAGELLIS ERUUNTUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Ictus et vulnera flagellationis fuerunt quasi innumera. — 2. Christi flagellatione reconciliata sumus Deo Patri. — 3. Et propterea cum summo amore et aequanimitate sustinuit illa verbera. Planctus Christi in horto, in flagellatione versus fuit in gaudium. Judæi in flagellando Christum tria ignorabant. — 4. Quomodo Christus ignoraverit suam flagellationem. — 5. Isaac fuit figura Christi. — 6. Documenta ex Christi flagellatione eruta. — 7. Christus sua flagellatione sanctificavit et dulcoravit nostra flagella et tribulationes. Declaratur utilitas flagellarum quibus nos castigat Deus. Peccata assimilantur flagellis 257

DISCURSUS V.

DE CORONÆ SPINEÆ IGNOMINIA, ACERBISSIMISQUE DOLORIBUS.

IDEA SERMONIS. — 1. Ex quo motivo milites Christum coronaverint spinea corona, cum Pilatus hoc non ordinaverit. Synagoga quam Christus plantaverat vineam, produxit spinas, quibus coronatus fuit. — 2. Spina corona non solum summopere dolorosa, sed etiam Christo valde fuit probrosa et contumeliosa. — 3. Ulterius deducitur contumelia spineæ coronationis. Coronatio spinarum designata fuit per puncturas apum. — 4. Corona spinea contexta fuit in formam pilei. — 5. Quales fuerint spineæ, ex quibus corona compacta fuit. — 6. Examinatur ulterius gravitas hujus supplicii spineæ coronæ. Quam valide corona ipsius capiti et fronti fuerit impressa. — 7. Corona spinea capiti Christi ingentes infixit dolores. — 8. Quomodo fructus colligendi sint ex his spinis. 260

DISCURSUS VI.

CHRISTUS PER LUDIBRUM CORONATUS, VERUM SE REGEM ESSE OSTENDIT, DUM POST REPROBATAM SYNAGOGAM IN ECCLESIA REGNARE CEPIT. UBI ET IPSUM EX SPINIS, UT NOBIS ROSAS CEDERET, SOLAS SIBI PUNCTURAS VINDICASSE, OSTENDITUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Christus per ludibrium spinis coronatus, attamen ostendit se esse verum Regem. — 2. Corona spinea duplice inflxit poenam ludibrium utpote et tormentum. — 3. Coronatio spinea et ludibria adjuncta, ad mysterium fuerunt ordinata. — 4. Corona est signum victoriae et regii honoris. Per coronam spineam præfigurabatur, quales futuri essent subditi hujus Regis. — 5. Corona spinea composta fuit ex gentilitate. — 6. Christi caput spinis cinctum, significabat Ecclesiam pungentibus spinis cingendam et defendendam. Christus hanc coronationem egregie ultus fuit. Christus assimilatus cani venatico, inter spinas querenti feram. — 7. Spinae corona Christi Judeos pungunt, nobis vertuntur in rosas. Cum spinea corona Christus in se suscepit omnes nostros labores et arumnas. — 8. Corona spinea designat regni Ecclesiæ stabilitatem 263

DISCURSUS VII.

CUM SPINEÆ EX QUIBUS CHRISTI CORONA COMPLEXA FUIT NOSTRORUM SINT SYMBOLUM PECCATORUM, AB HIS ILLÆ MERITO NOS COERCERE DEBERENT.

IDEA SERMONIS. — 1. Spineæ capiti Christi impositæ designant humani generis peccata. — 2. Enumerantur vitia quæ caput Christi punxerunt. Major pars nostrorum peccatorum trahit originem a voluntatibus. Christus figuratus fuit per arietem, cornibus spinis implexum. — 3. Corona spinea Christo imposta, minime fuit sublata. Coronatio spinea Christi est medicina nostrorum peccatorum. — 4. Spinæ sunt fructus peccati. — 5. Spinæ torserunt nobiliorum partem corporis Christi. — 6. Consideratio spineæ corona efficacissime retrahit nos a peccatis. — 7. Seria consideratio hujus mysterii coronationis, efficacissima est ad hominem convertendum ad Deum. Notabilis historia de pastore coronato pugnante cum basilisco. Non deponamus meditationem dominicae coronationis, ne incidamus in periculum mortis peccati Pag. 267

DISCURSUS VIII.

DE GAUDIO CUM QUO CHRISTUS EX MERO ERGA NOS AMORE, SPINAS CAPITI SUO IMPRIMI PERMITIT, DEQUE GRATITUDINE QUA CHRISTIANUS CHRISTO SPINIS CORONATO GRATUM SE EXHIBERE TENETUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Rubus ardens et non comburens, figuravit Christum spinis coronatum. — 2. Christus ovm perditam quæsivit inter spinas et tribulos. Et illas spinas judicabat suas delicias. — 3. Christus spinis coronari voluit ut ostenderet quod cum jubilo pro nobis moreretur. — 4. Christus in holocaustum pro nobis offerendus coronari noluit. — 5. Insigne documentum ex spineæ coronationis mysterio desumptum. Nos sumus corona Christi. Varia SS. exempla, qui noluerunt gestare coronas aureas. Quomodo S. Liduina coronam suam imperfectam perfecit. Tandem Christiani, amemus coronari ludibriis et sanis malorum hominum 270

DISCURSUS IX.

OMNES OLIM ADINVENTÆ CORONÆ, CHRISTO JURE MERITO CONVENIEBANT; UBI ET VARIE CIRCA HUJUS CORONÆ SPINAS MORALITATES ADDUCUNTUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Christus triplici regno devicto, promeruit coronam triumphalem. Etiam tria nova regna fundavit. — 2. Quare Sancti depinguntur coronati quadam scuto in capite. — 3. Christus etiam promeruit coronam obsidionalem. — 4. Et coronam civicam. — 5. Sicut etiam coronam muralem. — 6. Coronam castrensem. — 7. Ac denique navalem. Aliæ ejusdem coronæ spineæ in die Parasceves ruscere. Quomodo coronationem Christi recompenbare possumus. — 8. Adducitur triplex spiritualium spinarum genus. Sub spinis divitiarum latet omne peccatorum genus. — 9. Quinam Praelati in coronam Christi plectant spineam. — 10. Quidam Novitus Cappuccinus visus fuit in prandio non nisi spinas manducare 274

DISCURSUS X.

DE CHLAMYDE COCCINEA ET PURPUREA, QUA CHRISTUS PER LUDIBRUM INDUTUS FUIT.

IDEA SERMONIS. — 1. Judæi imposuerunt Christo in impropterum chlamydem coccineam. — 2. Funiculus coccineus Rahab fuit figura coccinei chlamydis Christi impositæ. Chlamys coccinea designat opera cruenta Gentium. — 3. Purpura Christi significabat peccata humani generis. — 4. Chlamys purpurea præsigebat passiones Martyrum. — 5. Christus in purpura deritus, operabatur salutem nostram. Vestis illa purpurea fuit tincta coco. — 6. In ueste illa purpurea designabatur excessivus Christi amor. — 7. Quomodo Ecclesiastici Christum illudant. 277

DISCURSUS XI.

ARUNDINIS CHRISTI MANIBUS INSERTÆ, QUA ET CAPUT EJUS PERCUTIEBANT, MYSTÉRIA ENCLEANTUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Loco sceptri datur in manu Christi arundo in derisionem. — 2. De hac arundine nulla in sacris litteris reperiuntur vaticinia. — 3. Ludibrio arundinis additus fuit dolor acerbissimus in percussione capitis. Acceptatio arundinis a Christo fuit actus admiranda virtus et obedientia. Quinam percutient caput Christi arundine. — 4. Arundo est symbolum peccatorum et hypocritarum. — 5. Arundo contraria est serpentibus. — 6. Arundo illa fuit vera figura Synagogæ. — 7. Judæi ob ludibrium et percussione arundinis, in summas inciderunt calamitates. 281

DISCURSUS XII.

LUDIBRIORUM, QUIBUS MILITES CHRISTO INSULTARUNT, PONDUS ET GRAVITAS CONSIDERANTUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Christus plusquam omnia alia tormenta sensit ludibia, quibus illusus fuit. Ludibia illa tendebant in summam famæ et existimationis Christi vilipensionem. — 2. Christus invitat cœlum et terram ut videant quam indignis modis illudatur a Judæis. — 3. David mansuetissimus aquo animo non tulit irrisiones. — 4. Deridentes Christum plurimi fuerunt. Novem modis Christus fuit deritus. Aliæ descriptiones hujus derisionis. — 5. Sampson, quoad hanc derisionem ejusque poenam, fuit figura Christi. — 6. Quibus poenis ultus fuerit Deus illas derisiones. — 7. Documenta ex hac derisione 284

DISCURSUS XIII.

DE VARIIS INSULTIBUS, DERISIONIBUS ET VERBERIBUS, SALVATORI NOSTRO INFECTIS.

IDEA SERMONIS. — 1. Quinam cum Judæis Christum falso et derisorie adorent. — 2. Mysteria ludicra salutationis Christi. — 3. Qualia munera obtulerint Judæi Christo, quem salutarunt Regem. — 4. Quinam cum Judæis Christum colaphizent. — 5. Quibus instrumentis Christus fuerit colaphizatus. In hac illustratione etiam pilii barbae Christo evulsi fuerunt. Evulso ista pilorum cessit Christo in maximum dolorem et ignominiam. — 7. Judæi percuterunt Christi faciem velatam, Gentiles apertam. — 8. Christus pro quibuslibet hominum peccatis passus est, et satisfecit. 288

DISCURSUS XIV.

PILATUM PER VERBA ILLA: ECCE HOMO, JUDÆOS AD COMPASSIONEM EXCITARE, LICET IRrito EVENTU, CONNISUM FUISSe, OSTENDITUR. UBI ET NONNULLA HUJUS VOCIS HOMO IN PERSONA REDEMPTORIS MYSTERIA CONSIDERANTUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Pilatus ostendit Judæis Christum prorsus excarnificatum ut illos moveat ad compassionem, sed frustra. — 2. Quid Pilatus hoc verbo: Ecce homo, intenderit et dicere voluerit. — 3. Pilatus hoc actu a Judæis intendit amovere omnem suspicionem affectati regni. Judæi inhumaniores fuerunt erga Christum, quam fratres Joseph contra ipsum Joseph. — 4. Christus in hac ostensione ita deformatus fuit, ut vix pro homine agnosci potuerit. — 5. Christus per antonomasiam dictus fuit homo. — 6. Per illud: Ecce homo, designabatur Redemptor hominum, Deus homo. Paralyticus 38 annos infirmus, designabat genus humanum. — 7. Quomodo Christus paralyticum, genus humanum curaverit. Pag. 292

DISCURSUS XV.

CIRCA ILLA VERBA: ECCE HOMO, DIVERSÆ CONSIDERATIONES INSTITUUNTUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Ad illud: Ecce homo, crudelissimi Judæi magis furere coeperunt, instar famelicis leonis. — 2. Judæi comparantur crudelissimis feris et elephantis. — 3. Judæi sunt crudeliores Sauli, sicuti sanguinem Davidis. — 4. Pilatus putabat Christum purum esse hominem. Pilatus illo verbo voluit illudere Judæis. — 5. Christus in passione sua divitatem suam omnimode occultavit. — 6. Ecce homo, designata fuit elevatio hostia in missa. — 7. Christus in hoc actu omnibus ostensus fuit ut exemplar et norma ad imitandum. — 8. In illo: Ecce homo, discimus pati et non deliciari 295

DISCURSUS XVI.

PONTIFICES POPULM AD POSTULANDAM CHRISTI CRUCIFICTIONEM EXCITANT: PILATUS VERO ACCUSATIONEM AUDIENS, QUA CHRISTUM SE FILIUM DEI FACERE VOLUISSE ASSEVERABAT, TIMORE PERCELLITUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Pontifices viso Christi crudelius sevierunt. — 2. Pontifices qui debuissent Christum innocentem defendere primi illum depositum ad mortem. — 3. Judæi bis ingeminant: Crucifige, quo ostendunt quantum sicut Christi sanguinem. — 4. Pilatus abhorruit tradere Christum ad crucifigendum. — 5. Judæi judicant Christum morte dignum, eo quod se filium Dei dixerit. — 6. Pontifices falso allegabant legem contra Christum. — 7. Pilatus Christum damnare timuit, suspicans in illo esse aliquid divinum. Pilatus habuit aliqualem notitiam divinitatis Christi. Pilatus timuit ne forte grave crimen commisisset, permittendo Christum flagellari et spinis coronari 298

DISCURSUS XVII.

NONNULLA SILENTII CHRISTI, DUM A PILATO, AN FILIUS DEI ESSET, INTERROGARETUR, EXAMINANTUR MYSTERIA.

IDEA SERMONIS. — 1. Discutiuntur rationes quare Pilatus Christum examinaverit et circa quid. — 2. Inquiritur causa cur Christus Pilato, de ejus divinitate inquirenti responsum non dederit. Pilatus ex fastu

et superbia interrogavit Christum. — 3. Adducuntur alia motiva Christi silentii. Christus siluit ne dimitteretur et redemptio nostra differretur. — 4. Christus tanquam agnus mansuetus non aperuit os suum. Hoc Christi silentium docet nos criminationes patienter ferre. — 5. Pilatus indignatus fuit ob silentium Christi. Pilatus ex modo loquendi ostendit se esse judicem injustum. — 6. Christus suo responso reprimit superbiam et jactantiam Pilati 302

DISCURSUS XVIII.

PILATUS EX TIMORE, NE E GRATIA CÆSARIS EXCIDERET, A PROPOSITO CHRISTUM LIBERANDI ABREPTUS FUIT, MAXIME QUANDO JUDÆI SE NULLUM PRÆTER CÆSAREM REGEM HABERE PROTESTABANTUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Expenditur motivum ex quo Pilatus voluerit dimittere Christum. — 2. Pilatus timore amittendæ gratiæ Cæsaris condemnavit Christum ad mortem. — 3. Continuat idem argumentum timoris Pilati. Ostenditur timorem Pilati in hoc puncto fuisse vanum. — 4. Pilatus multis timoribus agitatus fuit. Multis modis conatus fuit Christum liberare. Prævaluit tamen timor perdendæ gratiæ Cæsaris. — 5-6. Pilatus irridet Judæos. — 7. Judæi illis verbis renunciarunt Moysi et Prophetis. Judæi ex odio in Jesum subjecerunt se sponte perpetuæ servituti Romanorum 303

DISCURSUS XIX.

PILATI CHRISTUM MORTIS CONDEMNANTIS INJUSTITIA DECLARATUR, NON OBSTANTE QUOD MANUS SUAS LAVANDO IPSUM INNOCENTEM DECLARARIT.

IDEA SERMONIS. — 1. Pilatus tertio protestatus fuit Christum esse innocentem. — 2. Pilatus fatue putavat ablutione manuum se innocentem esse de morte Christi. — 3. Pilatus non timuit manus suas cruentare in sanguine Christi. Perstringitur Pilatus de iusta condemnatione Christi. — 4. Excusatio Pilati fuit maxima blasphemia. Christi doctrina imperatori et reipublica non obfuit, sed profuit. — 5. Pilatus, dicendo *innocens ego sum*, seipsum constituit necem mortis Christi. — 6. Omnes Judæi unanimes uerunt in procuranda Christi morte. Pilatus injussissime Christum tradidit voluntati Judæorum. 309

DISCURSUS XX.

JUDÆIS SANGUINIS CHRISTI INNOCENTISSIMI, AB IPSIS CRUDELITER EFFUSI, CULPAM ET PENAM SIBI SUISQUE POSTERIS ARROGARANT DICENTES: SANGUIS EJUS SUPER NOS ET SUPER FILIOS NOSTROS; AC PROINDE IN HODIERNUM USQUE DIEM DIGNA LUERE SUPPLICIA COGUNTUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Judæi quasi rabidi canes, sitiabant sanguinem Christi. — 2. Judæi Pilato exemerunt scrupulam conscientiæ. — 3. Judæi omnem culpam effusi sanguinis Christi in se suscepunt — 4. Non obstante hac imprecatione, multi Judæorum, cum filiis conversi et salvati fuerunt. — 5. Quomodo Christiani dicere possint, sanguis ejus supernos. Symbola varia hujus imprecationis verificata in Judæis. — 6. Imprecation illa Judæorum fuit scelestæ specialiter quoad filios eorum. Imprecationem illam experti sunt in se impletam in excidio Hierosolymitanorum. — 7. Judæi inexcusabiles sunt de nece Christo illata. — 8. Examinatur hora crucifixionis Christi. 312

TRACTATUS SEXTUS

DE CHRISTI REDEMPTORIS NOSTRI CRUCIFIXIONE

DISCURSUS I.

MAGNUS CHRISTI DOLOR CONSIDERATUR, QUEM SUBUIT, DUM PURPA EXUTUS, SUIS DENVO REVESTIRETUR INDUMENTIS; ET QUÆ TAM IN HOC, QUAM IN EJUS EX URBE HIEROSOLYMITANA EGRESSUS, UT CRUCIFIGERETUR, LATEANT MYSTERIA, OSTENDITUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Spoliatio chlamydis, vulneribus Christi infixa, fuit gravissimum tormentum. — 2. Christo chlamydem cum maximo impetu et crudelitate extraxerunt. — 3. Quare Christum exuerint chlamyde et suis induerint vestibus. — 4. Quare Christus in alienis illudi, et in propriis vestibus educi voluerit ad crucifigendum. Moralia documenta ex hac vestimenta mutatione. In propriis vestibus educitur Christus ut ab omnibus melius agnoscatur. — 5. Quare extra civitatem educi et pati voluerit Christus. — 6. Alia adducuntur rationes quare extra civitatem pati voluerit Christus. Isaac præfigurat hanc Christi educationem. — 7. Diversitas ductionis Judeorum ex Ægypto et educationis Christi ex civitate, discutitur. Alia hujus educationis ratio. 316

DISCURSUS II

NONNULLÆ A S. THOMA TRADITÆ, ALIORUMQUE SS. PATRUM AUCTORITATIBUS CONFIRMATÆ, ADDUCUNTUR RATIONES CUR CHRISTUS INTER ALIA MORTIS SUPPLICIA CRUCEM ELEGERIT.

IDEA SERMONIS. — 1. Quare Christus mori voluerit in cruce et non alio mortis genere. — 2. Ut nobis daret exemplum virtutis. — 3. Quia hoc genus mortis conveniens erat pro satisfactione peccati primi parentis. — 4. Ut natura aeris etiam mundaretur. — 5. Ut in alto consistens nobis pararet ascensum in cœlum. — 6. Quare sic competit universalis salvationi totius mundi. — 7. Quia per hoc genus mortis diverse virtutes designantur. — 8. Quia hoc genus mortis plurimis figuris respondit. Diversæ aliae figure in hoc, mortis genere impietæ fuerunt. Prophætica visio de Christi morte, in cruce consumata. 319

DISCURSUS III.

ALIA RECENTUR MYSTERIA, OB QUÆ IN CRUCE MORI VOLUIT.

IDEA SERMONIS. — 1. Alia mysteria Christi cruce impleta. — 2. Oblationes sacrificiorum olim in altum elevabantur. — 3. Quare Christus non alio mortis genere quam crucis, mori voluerit. — 4. Christus in cruce triumphavit de hoste humani generis. Christus diabolum vicit propriis ipsis armis. Magna gloria redundavit in Christum ex patibulo crucis. — 5. Christus expansis brachiis in cruce mori voluit, paratus ad nos suscipiendos et amplexandos. — 6. Mors crucis fuit ignominiosissima. — 7. Mors crucis convenientissima fuit ad sanandas miserias nostras. Mors crucis atrocissima fuit. 322

DISCURSUS IV

EXCESSIVUS DOLOR, QUEM CHRISTUS INGENS CRUCIS PONDUS, JAM TOTALITER DEBILITATUS, ATROCIBUSQ; TOTO CORPORE VULNERIBUS SAUCIUS, PORTANDO SUSTINUIT, CONSIDERATUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Expenduntur dolores maximi quos Christus perpessus fuit in bajulatione crucis. — 2. Occasione bajulatione crucis, expenditur quidam texus Jobi Propheta. Discurretur, ulterius de extremis doloribus et afflictionibus bajulationis crucis. — 3. Ministri crucifixionis Christi urserunt illum ex iussione sacerdotum, ut celerius incederet. Enumerant alia, que Christus in bajulatione crucis passus fuit. — 4. Pondus S. Crucis non fuit ex se immensum; aggravarunt autem illam supra modum peccata nostra 323

DISCURSUS V.

DE IGNOMINA, QUÆ REDEMPTORI PER HOC INUSTA FUIT, QUOD IN MEDIO DUORUM LATRONUM SOLUS IPSE CRUCEM FERENDO, AD MONTEM CALVARIE PROCEDERE FUIT COACTUS; DEQUE PERPESSIS IN HAC VIA INSULTIBUS, NEC NON DE DUORUM HORUM LATRONUM LATENTIBUS MYSTERIIS.

IDEA SERMONIS. — 1. Eductio Christi inter duos latrones fuit supra modum ignominiosa. Ut Christus majori afficeretur infamia, ipsem crucem suam portare coactus fuit, a quo latrones fuerunt liberi. — 2. Qualia Christo tunc improperia fuerint objecta. — 3. Quicquid Judæi ad infamandum Christum excoxitare potuerunt, hoc executioni mandarunt, associando illum sclestissimis latronibus. — 4. Christus moritur inter latrones, ut ostendat se mori pro omnibus peccatoribus. — 5. Duo latrones representabant duos populos, Hebreum et gentilem. — 6. Crucifixio inter latrones fuit inventum insolentia militum. — 7. Fuit excoxitata a diabolo. — 8. Christus sua morte furtum protoparentum inter latrones exsolvit. Per mortem Christi, cœlum apertum est 329

DISCURSUS VI

EX SIMONE CYRENEO QUI CHRISTUM IN CRUCE PORTANDA JUVIT, VARIE ERUUNTUR MORALITATES

IDEA SERMONIS. — 1. Fit comparatio inter Christum et Sampsonem. — 2. Cur S. Joannes Evang. non fecerit mentionem Sim. Cyrenai. — 3. Simon Cyr. fuit coactus ferre crucem Christi, ne Christus sub crucis onere moreretur et sic evaderet crucis ignominiam. Crux primo imposita est Christo, deinde Simoni ut sequamur vestigia Christi. Confirmatur exemplo. — 4. In Simone figurabantur gentiles ad communicationem crucis per fidem venturi. — 5. Sicut Manasses amisit suam hereditatem, ita et populus Israeliticus. — 6. Exakte describunt circumstantiae Simonis Cyrenai, in portanda cruce Christi propter latentia ibidem mysteria. Crux Christi licet in se sit aspera, ob amorem tamen ejus portata suavis efficitur. — 7. Simon felix denuntiatur a portatione crucis Christi